

РЕШЕНИЕ

№ 1638

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **857** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по Жалба вх.№ В-17-26-1/15.01.2021 г. по описа на КЕВР, депозирана чрез административния орган с Вх. № 2889/27.01.2021г. по описа на АССГ, от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя С. Р. Р., чрез процесуален представител адв. С. Р., срещу Решение Ц-46/30.12.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по т.13, с което са утвърдени, считано от 01.01.2021г., цени без ДДС на водоснабдителните и канализационни услуги, предоставяни от [фирма].

В жалбата се твърди, че решението на КЕВР, в оспорената му част, е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон и с целта на закона. Изразява се искане решението да бъде отменено, в частта му по т. 13. В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Р. изцяло поддържа жалбата на посочените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски по списък.

Ответникът– Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуален представител юрк. В. оспорва изцяло жалбата и иска същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Представя писмено становище. Претендира съдебно-деловодни разноски по списък.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид

становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното: Не е спорно между страните, а се установява и от приетата по делото административна преписка, че: [фирма] – [населено място], в качеството му на ВиК оператор обслужва обособените територии на общините С., Котел, Нова З. и Т., съгласно Решение № РД-02-14-2234 от 22.12.2009г. на МРРБ за обявяване на обособени територии на действие на ВиК операторите. На основание разпоредби от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, а също и Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги, Комисията за енергийно и водно регулиране, е приела Решение № БП-Ц-16 от 25.09.2017г., с което по т.І., на [фирма], е одобрен бизнесплан за развитие на дейността като ВиК оператор за регулаторен период 2017г. – 2021г. при прилагане метод на ценово регулиране „горна граница на цени“, а по т.ІІ са утвърдени цени на водоснабдителните и канализационните услуги за 2017г. (считано от 01.10.2017г.) и са одобрени цени на водоснабдителните и канализационните услуги за останалите години от регулаторния период, като е приет от КЕВР също и анализ на социалната поносимост на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за всяка година от бизнес плана – по т.ІІІ от решението.

С Решение № Ц-46/30.12.2020г., КЕВР е утвърдила, считано от 01.01.2021г., коригирани цени на водоснабдителните и канализационните услуги на ВиК операторите, в т.ч. и на [фирма], по т.13 от Решението, както следва: Доставка вода на потребителите - 1,536 лв/куб.м.без ДДС; Отвеждане на отпадъчни води - 0,075 лв/куб.м.без ДДС; Пречистване на отпадъчни води Битови и приравнените към тях потребители - 0,370 лв/куб.м.без ДДС; Промислени и други стопански потребители степен на замърсяване 1 – 0,441; степен на замърсяване 2-0,604; степен на замърсяване 3- 0,881 лв/куб.м.без ДДС. Доставка на вода на друг ВИК оператор-0,590. Цените на ВиК услугите за битови и приравнените към тях обществени, търговски и др. потребители са под нивото на социалната поносимост на цената на ВиК услуги.

Административното производство, приключило с издаване на оспореното Решение № Ц-46/ 30.12.2020г. на КЕВР е образувано в КЕВР във връзка с годишните изменения на цените на водоснабдителните и канализационните услуги по метода на ценово регулиране „горна граница и цени“ за ВиК операторите с одобрени от КЕВР бизнес планове, утвърдени цени за 2020 г. и одобрени цени за 2021 г. на основание чл. 29, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги /НРЦВКУ/ и чл. 6, т. 2 и т. 3, във връзка с чл. 4 от Наредбата.

Със Заповед № 3-В-22/20.11.2020г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши анализи, въз основа на които да бъдат изготвени доклад и проект за решение във връзка с годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги за 2021г.

Изготвен е доклад от главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“ и дирекция „Правна“.

С решение по Протокол № 254 от 27.11.2020г., /публикуван и на интернет-страницата на Комисията/ КЕВР: 1. Приема доклад относно изменение на одобрените цени на ВиК услуги за 2021 г. по реда на чл. 6, т. 2 и чл. 29 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги; 2. Приема проект на решение относно изменение на одобрените цени на ВиК услуги за 2021 г. по реда на

чл. 6, т. 2 и чл. 29 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги; 3. Насрочва открито заседание за разглеждане на доклада по т.1 и проекта на решение на 03.12.2020 г. от 10:00 ч., което да се проведе по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8, на Комисията за енергийно и водно регулиране; 4. За участие в откритото заседание да бъдат поканени лицата, представляващи горепосочените ВиК оператори или други, упълномощени от тях представители на дружествата. 5. Насрочва обществено обсъждане на проекта на решение по т. 2 на 03.12.2020 г. от 10:30 ч., което да се проведе по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8, на Комисията за енергийно и водно регулиране; 6. За участие в общественото обсъждане на проекта на решение чрез съобщение на интернет страницата на Комисията да бъдат поканени за дистанционно участие заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - държавни органи, браншови организации, асоциации по ВиК, общини, ВиК оператори, клиенти и организации на потребители; 7. Датата и часът на провеждане на откритото заседание и общественото обсъждане да бъдат обявени на интернет страницата на КЕВР; 8. Докладът и проектът на решение да бъдат публикувани на интернет страницата на КЕВР; 9. Определя 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на решение.

На основание чл.6а, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците, както и Протокол №175 от 05.08.2020г., т.8 /обявен на страницата на КЕВР/, за срока на обявената извънредна епидемична обстановка- 1. обществените обсъждания и откритите заседания се провеждат от разстояние, като се осигурява пряко и виртуално участие на заинтересованите лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката, с изключение на страните в административните производства, които могат да участват в откритите заседания присъствено. 2. Прякото и виртуално участие по т. 1 се осигурява чрез програмата за съобщения S., както и чрез писмени въпроси и изказвания, изпращани на e-mail на директора на дирекция „Обща администрация“. Регистрацията в програмата за съобщения S. и изпращането на писмени въпроси и изказвания се извършват до 16.00 часа на датата, предхождаща датата на съответното открито заседание и/или обществено обсъждане. 3. Обстоятелствата по т. 1 и т. 2 се отразяват в изготвяните протоколи за проведените открито заседание, съответно обществено обсъждане.

По отношение на дружеството-жалбоподател, за регулационния период, са извършени проверки, по подадените данни и анализ на извършените проверки. С писмо вх. № В-17-26-14 от 16.12.2020г. инж. С. Р., управител на [фирма], представя информация за причините, довели до неизпълнение на инвестициите в публични активи и показателите за качество, заложили в бизнес плана: по т. 1 посочва, че продадените количества вода на потребителите през 2019 г. са със 7,5% по-ниски спрямо заложените в бизнес плана, а през 2020 г. с 24,6%. По т. 2 посочва, че поради намалените количества в единствения ползван от дружеството язовир е било необходимо да се премине от гравитачно към помпено водоснабдяване, което е увеличило значително разходите за електроенергия, като през 2019 г. са потребени 20,2 млн.кВтч спрямо заложили 14,03 млн. кВтч, а през 2020 г. 36,1 млн.кВтч спрямо заложили 13,6 млн.кВтч. По т. 3 посочва, че неизпълнението на инвестиционната програма, кореспондиращо с констативен протокол от 04.09.2020 г. от около 50% е в резултат от изпълнение на съдебни решения за признати разходи към Б. дирекция,

както и увеличени с 25% разходи за електроенергия и намалени приходи поради намалено потребление, които ако бъдат отчетени ще се промени относителният дял на неизпълнение на инвестициите за 2019-2020 г. По т. 4 посочва, че ако посочените компоненти бъдат изменени в утвърдения модел за формиране на цената могат да се изчислят съответните равнища на цената за регулирана дейност на дружеството. Отбелязва, че има увеличение с 32% на разходите за външни услуги, 20% на разходите за заплати и осигуровки, или 40% повече оперативни разходи, същите не се отчитат в модела на бизнес плана. Представя в табличен вид и приложения за преизчисление на цените. В заключение посочва, че ако цените на дружеството бъдат намалени, това ще доведе до невъзможност за изпълнение на обществената дейност на ВиК оператора и иска да се преразгледа предложението за изменение на одобрените цени на ВиК услуги за 2021 г.

При съпоставянето на прогнозните (одобрените) и действителните (отчетните) инвестиции за периода 2017-2019 г. от КЕВР, е отчетен периодът на действие на одобрените бизнес планове, изчислен пропорционално спрямо общия период (в съответствие с влизането в сила на одобрения бизнес план).

По отношение на жалбоподателя в Таблица първа на лист 39 от оспореното Решение, КЕВР, въз основа на данните по таблицата е приело, че за всяка година от бизнес плана, дружеството не е изпълнявало заложените инвестиции в публични активи и е преизпълнявало тези в собствени активи. При определянето на коефициент Q_i , инвестициите за 2017г. са пропорционално преизчислени за периода на прилагане на бизнес плана. Отчетеното неизпълнение на инвестиции в публични ВиК активи, участващо в изчислението на коефициент Q_i , е намалено от 999 хил. лв. на 250 хил. лв. С коефициента „ Q_i “ се коригира в отрицателна посока одобрената цена, която подлежи на корекция във формулата по т. 8 от Указания НРЦВКУ, така че при изчислението на коефициента е взето предвид неизпълнението на 2209 хил. лв. инвестиции в публични активи, които отнесени към необходими приходи за 2021 г., в общ размер от 14 227 хил. лв., формират стойност на коефициент Q_i в размер на 15,524%. По отношение на инвестициите в собствени активи, коефициент Q_i е равен на нула.

За участие в насроченото на 03.12.2020г. открито заседание В и К операторите са уведомени с писмо, както и са поканени организациите, посочени в писмо с изх. № В-17-00-8 от 27.11.2020 г.

В изпълнение на изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 и чл. 14 от ЗЕ, са проведени открито заседание и обществено обсъждане. Представен е Протокол № 258/03.12.2020г., от който е видно, че е проведено открито заседание на КЕВР на 03.12.2020 г. В откритото заседание е взел участие управителят на ВиК С..

Представен е и протокол от 03.12.2020 г., от който е видно, че на 03.12.2020 г. е проведено обществено обсъждане.

За участие в откритото заседание с Писмо с изх. № В-17-00-8/27.11.2020 г. на КЕВР са поканени лицата, представляващи заинтересованите дружества, за пряко и виртуално участие в открито заседание чрез програмата за съобщения S..

С Писмо на КЕВР с изх. № В-07-00-25/27.11.2020 г. като заинтересовани лица за участие в общественото обсъждане са поканени и: Столична община, Областна администрация С.-Асоциация по ВиК, Областна администрация В.-Асоциация по ВиК, Областна администрация П.-Асоциация по ВиК, Областна администрация С.-Асоциация по ВиК, Областна администрация К.-Асоциация по ВиК, Областна

администрация Р.-Асоциация по ВиК; Областна администрация П.-Асоциация по ВиК, Областна администрация М.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Шумен-Асоциация по ВиК, Областна администрация С.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Б.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Я.-Асоциация по ВиК, Областна администрация В.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Д.-Асоциация по ВиК, [община], Областна администрация В.-Асоциация по ВиК, Областна администрация В. Т.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Г.-Асоциация по ВиК, Областна администрация П.-Асоциация по ВиК, [община], Областна администрация Б.-Асоциация по ВиК; [община] баня, [община], Областна администрация С. З.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Л.-Асоциация по ВиК, Областна администрация Р.-Асоциация по ВиК, Областна администрация С. област-Асоциация по ВиК, Областна администрация Т.-Асоциация по ВиК, [община], Областна администрация Х.-Асоциация по ВиК.

Писмени изказвания и становища са представени в КЕВР в срок до 16,00 часа на 02.12.2020г., като същите са обсъдени от КЕВР.

С Протокол № 281/30.12.2020г. от проведено закрито заседание е приет проект за решение относно изменение на одобрените цени на ВиК услуги за 2021 г. по реда на чл. 6, т. 2 и чл. 29 от Наредбата.

От КЕВР е прието Решение № Ц-46/30.12.2020 г. на закрито заседание, на което е разгледан Доклад вх. № В-Дк-339/24.11.2020г. за изменение на одобрените цени на водоснабдителните и канализационните услуги за 2021 г., като в т. 13 са утвърдени цени по отношение на [фирма].

По делото е прието основно и допълнително заключение на ВЛ- В. П., по допуснатата Съдебно-икономическа Експертиза /СИЕ/, неоспорени от страните и кредитирани от съда като компетентни и обективни. Установените от експертизата факти и направения анализ кореспондират с доказателствата по делото, фактите и анализа извършен от КЕВР, за процесния период и във връзка с постановяването на оспорения акт, в частта му по т.13.

От заключението по основната и допълнителната СИЕ, по поставените от страните въпроси, се установява, че: Цените на водоснабдителните и канализационните услуги подлежат на регулиране от Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл.5, ал.1 и чл.6, ал.1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Цените на водоснабдителните и канализационните услуги се образуват по начина, предвиден в Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги и изискванията в разработените Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени” за регулаторния период 2017г. – 2021г. При метода на регулиране „Горна граница на цени”, приложим за цените на ВиК операторите, се утвърждават цени за първата година от регулаторния период с продължителност от 5 години и се одобряват цени за следващите години от регулаторния период, като се образуват на база утвърдените прогнозни необходими годишни приходи за съответната услуга и прогнозните годишни количества – доставена, отведена или пречистена вода. На ВиК дружествата се утвърждават отделни цени за: -доставяне на вода на потребителите; -отвеждане на отпадъчни води; -пречистване на отпадъчни води. ВиК операторите представят в КЕВР заявленията си за утвърждаване на цени и необходими приходи за първата година от регулаторния период и за одобряване на цени и необходими приходи за всеки от следващите ценови

периоди, като заявленията за цени са неразделна част от бизнес плана на оператора, който се одобрява от КЕВР, съгласно чл.11 от ЗРВКУ. Ценообразуващите елементи на цените на водоснабдителните и канализационните услуги са сбор от необходимите годишни приходи, относими към услугата и прогнозното количество вода /доставена, отведена, пречистена/, така както са посочени в графиката на л.9 от заключението по основната експертиза. Цените за периода 01.01.2020г. – 31.12.2020 г., съгласно одобрения бизнесплан на дружеството, са посочени конкретно в Таблица 1 /л. 16 от заключението/, а за периода Утвърдените от КЕВР цени за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., с Решение № Ц-46 / 30.12.2020 г., в Таблица 2 /л. 17 от заключението/. ВЛ посочва, че: при съпоставката на цените за 2021 г. спрямо цените за 2020 г., дадени в таблици № 1 и № 2 се установява намаление на цените за 2021 г. с между 2,65% и 9,64%.

ВЛ дава заключение, че: възвръщаемостта на капитала е един от основните елементи на необходимите приходи. Възвръщаемостта на капитала се изчислява чрез производението на регулаторната база на активите и средно-претеглената норма на възвръщаемост на капитала, отчитаща норма на възвръщаемост на собствения капитал ($НВ_{СК}$) и норма на възвръщаемост на привлечения капитал ($НВ_{ПК}$), според дяловете на всеки от източниците на финансиране. В съвременните условия на пазарно стопанство, цената на капитала е един от най-важните показатели за преценка на доходността на един бизнес или проект. Нормата на възвръщаемост се отъждествява с цената на капитала и се представя в процент. Изчисляването на нормата на възвръщаемост се извършва чрез среднопретеглената цена на капитала ($WACC - W. A. C. of C.$), която отчита наличието на различни източници на финансиране на компаниите, като включва два компонента: цена на собствен капитал и цена на привлечен капитал, които се претеглят спрямо дяловете им в капиталовата структура. По този начин среднопретеглената цена на капитала представя средната лихва, която дадена компания, бизнес или проект трябва да плати за своето финансиране. Известно е, че инвестициите в бизнес носят съществени финансови рискове, които зависят от различни фактори като политическата среда, валутата, инфлацията, индустрията, спецификите на компанията. Тези рискове се отчитат при изчислението на $WACC$ и всяка инвестиция следва да покрива цената на капитала, в противен случай не създава стойност и получената доходност не възстановява цената на парите и риска на инвестицията. Този подход за определяне на нормата на възвръщаемост е възприет и в регулаторното ценообразуване в България за секторите Водоснабдяване и канализация, Електроенергетика, Топлоенергетика, Газоснабдяване и други. Съгласно чл.12, ал.1 от НРЦВКУ. Среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала на база дяловете на собствения и привлечения капитал в общата структура на капитала се изчислява по формулата, която е залегнала и в НРЦВКУ. Съществено в случая за среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала е определянето на нормата на възвръщаемост на собствения капитал ($НВ_{СК}$) и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал ($НВ_{ПК}$). Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал ($НВ_{ПК}$) представлява цената на дълговото финансиране (привлечен чужд финансов ресурс) и се определя най-често на база договори и разходите за лихви по тях. Други начини за

определяне на $НВ_{ПК}$ са: на база пазарните нива (публикувани данни за лихви по кредити от БНБ) или като сума от безрисковата доходност и рейтинговият корпоративен спред (премията, която компанията трябва да плати поради специфичния за нея риск). Нормата на възвръщаемост на собствения капитал ($НВ_{СК}$) представлява очакваната доходност върху вложените от капиталовите инвеститори средства, която следва да компенсират първо цената на парите във времето (настоящата стойност на капитала) и второ премия за по-високия риск за вложения в капиталови активи като цяло и в конкретна компания в частност. ВЛ дава заключение, че: Нормата на възвръщаемост ($НВ$) изразява среднопретеглената доходност на инвестираните средства в определен бизнес, проект или компания, според източниците им и риска, който дълговите или капиталовите инвеститори са поели. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал ($НВ_{ПК}$) покрива цената на привлеченото финансиране (лихвите по кредити за чужд финансов ресурс), а Нормата на възвръщаемост на собствения капитал ($НВ_{СК}$) е предназначена да даде доходност на инвестираните от собствениците на капитала средства. При одобряване на бизнесплана на [фирма], за периода 2017 г. – 2021 г. с Решение № БП-Ц-16 / 25.09.2017 г., КЕВР е приела норма на възвръщаемост (средно-претеглена) 8,43% за периода 2017 г. – 2020 г. и 8,00% за 2021 г. Нормата на възвръщаемост се определя за регулаторния период. И двете норми на възвръщаемост - на собствения капитал и на привлечения капитал, се определят за регулаторния период. В случая нормата на възвръщаемост за последната година - 2021г., е различна, поради наличието на привлечен капитал – предвидено е за финансиране на част от инвестициите да бъдат привлечени допълнителни средства, докато през първите 4 години - 2017 г. ч 2020 г., делът на собствения капитал е 100% и среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала се формира само от нормата на възвръщаемост на собствения капитал.

Съгласно одобрения бизнесплан на [фирма] за периода 2017г. – 2021г., прогнозираните финансови параметри за 2021г. са следните: Признати годишни разходи- 12 927 хил. лв.; Възвръщаемост на капитала- 1 300 хил. лв.; Необходими годишни приходи-14 227 хил. лв. С утвърдените за 2021г. цени, съгласно Решение № Ц-46 / 30.12.2020г., дружеството ще реализира: Приходи от услуги- 12 825 хил. лв., които не са достатъчни за покриване на одобрените разходи в пълен размер, като няма да реализира утвърдената му възвръщаемост, а напротив ще формира загуба от 102 хил. лв. Приложена спрямо регулаторната база на активите (16 255 хил. лв.), загубата от 102 хил. лв. представлява отрицателна норма на възвръщаемост от -0,63%. За сравнение, одобрената норма на възвръщаемост за 2021 г., съгласно бизнесплана на дружеството, е 8,00% (за ВС основна). Отрицателна норма на възвръщаемост означава липса на доходност върху вложения капитал в дейността, както върху собствените средства (за собствениците на капитала на дружеството), така и за привлечения чужд финансов ресурс, лихвите за който ще трябва да се покрият от други източници (други дейности или нови заеми). От изложеното в Решение № БП-Ц-16 / 25.09.2017г. се констатира, че дружеството е планирало инвестиции за регулаторния период на обща стойност 13 190 хил. лв., като от тях 96,3% или 12 702 хил. лв. са за

инвестиции в публични активи и 3,7% - 488 хил. лв. са за инвестиции в собствени активи. Финансирането на изпълнението на инвестиционната програма е предвидено да се извърши основно от собствени средства (488 хил. лв. в собствени активи и 10 452 хил. лв. в публични активи), като единствено през 2021 г. е планирано привличане на чужд финансов ресурс – привлечени средства (2 250 хил. лв. за инвестиции в публични активи). Собствените средства се осигуряват от включените в цените разходи за амортизации, в т.ч.: Разходи за амортизации на собствени активи- 1 249 хил. лв., от тях за инвестиции в собствени активи- 488 хил. лв.; Разходи за амортизации на публични активи по инвестиционната програма- 1 968 хил. лв.; за инвестиции в публични активи- 1 968 хил. лв.; Разходи за амортизации на публични активи, водени задбалансово общо- 19 553 хил. лв.; включени в цените за финансиране на инвестиционната програма в публични активи- 8 484 хил. лв. Общо разходите за амортизации, включени в цените за финансиране на инвестиционната програма са в размер на - 10 940 хил. лв.

ВЛ прави извод, че: Ако намалението на цените се отрази пропорционално на всички ценообразуващи елементи, в т.ч. и на разходите за амортизации, това би означавало недостиг на собствените средства от разходи за амортизации за 2021 г. в размер на намалението или 9,887%, т.е. чрез намалените цени ще бъдат осигурени с 286 хил. лв. по-малко средства от предвидените $[(181 + 718 + 1998) * 9,887\%]$. В случай, че пропорционално намалената възвръщаемост се използва изцяло за финансиране изпълнението на инвестиционната програма, тогава недостигът ще бъде отрицателната стойност на превишението на разходите над очакваните приходи – 102 хил. лв. Изводът от данните и техния анализ на ВЛ е, че: [фирма] би могло да изпълни инвестиционната програма за 2021г., която е на стойност 5 016 хил. лв., в частта, финансирана от привлечени средства – банков заем 2 250 хил. лв. и от разходи за амортизации 2 611 хил. лв. $[(181 + 718 + 1998) - 286]$, или общо 4 861 хил. лв., с 286 хил. лв. по-малко.

Констатира се спад в количествата на предоставяните ВиК-услуги през всяка следваща година от регулаторния период, като значително по-голям е той при промишлените и стопанските потребители. Наблюдава се двоен спад в относително изражение на потреблението на промишлените и стопанските потребители през 2020 г. спрямо 2019 г. по отношение на количествата отвеждана и пречиствана вода и четири пъти нараснал спад от 3,61% на 13,58% на количествата доставяна вода.

Установява се относителното неизпълнение на прогнозата на дружеството в одобрения бизнесплан, което нараства с всяка следваща година, т.е. колкото по-отдалечена е била прогнозата при изготвянето на бизнесплана, толкова по-голямо е отклонението от планираните количества. Спадът в количествата за 2020 г. в голяма степен се дължи на пандемията от Covid-19 и спирането на стопанския живот за определени периоди от време, което води и до намалено потребление на промишлените и стопанските потребители. Не са налични данни, обаче дружеството да се е възползвало от предоставените от държавата възможности за подпомагане исправяне с последиците от пандемията. Данни за други причини (на регионално и на национално ниво), за неизпълнение на планираните количества като цяло за

регулаторния период, в т.ч. и за периода преди пандемията 2017г. – 2019г. вкл. не се съдържат по делото, поради което вещото лице не може да изрази становище. Съпоставката на прогнозираните и включени в бизнесплана, и отчетените разходи за периода 2017г. – 2020 г. показва най-голямо увеличение на следните разходи: Разходи за материали – увеличение с 32,5% (1 140 хил. лв.) през 2019 г. и със 87,8% (3 021 хил. лв.) през 2020 г., дължащо се на: разходи за електрическа енергия – увеличение с 38% (1 026 хил. лв.) през 2019 г. и със 115% (3 016 хил. лв.) през 2020 г. (Приложения № 1.3 и 1.4); Разходи за външни услуги – отклонение се наблюдава от 2016 г. до 2020 г. като най-голямо е за: други разходи за външни услуги – увеличение с 1300% през 2016 г., и 2000% през 2017 г. и 2020 г. През 2018 г. и 2019 г. също има нарастване, но то е по-малко 144% и 306%; консултантски услуги – нарастване с над 1000% през 2017 г. и над 2000% за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.; вода, осветление и отопление – увеличение с 200% през 2016 г. и 2017 г., и с 510% през 2019 г. и 980% през 2020 г., което в минимална степен се компенсира от намалението на разходите за доставяне на вода на входа на ВС от друг доставчик и разходите за въоръжена и противопожарна охрана; Разходите за амортизации – варират през различните години, което може да се дължи в определена степен на неизпълнението на заложените в бизнесплана инвестиции и признати разходи за тях; Разходи за възнаграждения и осигуровки – видимо също нарастват през всяка година, но най-много през 2019г.; Разходите за данъци и такси също варират, като през повечето от годините са по-ниски от прогнозираните; В група Други разходи – през първите три години 2016 г. – 2018 г. разходите са по-ниски от предвидените, а през следващите две нарастват, като през 2019 г. превишението на отчетените над прогнозираните е с 429%, а за 2020 г. 1170%. От цялостния анализ на разходите може да се изведе заключение, че се констатира значително увеличение на стойностите в някои разходни позиции, както и възникването на разходи, които не са били предвидени при разработването на бизнесплана и в отчетите са отнесени към позиции `други разходи за външни услуги` и `други разходи`. Увеличението на разходите за електрическа енергия се дължи както на увеличена консумация на електрическа енергия за добиване на допълнителни количества вода от кладенци и каптажи така и на нарастване на цената на електрическата енергия. Увеличените разходи за трудови възнаграждения и осигуровки са свързани с нарастване на минималната работна заплата от 2015 г. – до 2021 г. (от 360 лв. на 650 лв.), с която са обвързани възнагражденията на работниците и служителите в дружество съгласно подписания колективен трудов договор. Възникналите непредвидени разходи за лихви върху такси, дължими на ИА Б. дирекция И. район, по съдебни решения, и за експертни услуги – правни и финансово-икономически анализи по изпълнението на проект по ОПОС и промяна на собствеността на дружеството, водят до увеличение на разходите в позиции `други разходи за външни услуги` и `други разходи`, тъй като не могат да бъдат включени в одобрените разходни позиции. Съгласно заключението на ВЛ, въз основа на извършените в експертизата анализи, се налага извода, че: преди изменението на цените (в посока намаление), през 2019г. и 2020г., планираната печалба, съответно възвръщаемост на капитала не е

реализирана, напротив, отчетена е загуба, по причините описани в заключението.

Социалната поносимост на цените на ВиК-услугите се изчислява на база минимално месечно потребление на вода за питейно-битови нужди от 2,8 куб. м. на едно лице, като не трябва да надхвърля 2,5% от средния месечен доход на домакинство в съответния регион. През 2020 г. е бил известен средномесечния разполагаем паричен доход на лице от домакинството за област С. за 2019г. – 386 лв. Следователно разходът за вода на едно лице за [населено място], не следва да превишава 9,65 лв. за 2,8 куб. м. или 3,446 лв./куб. м. Цената на ВиК-услугите, която е била в сила за 2020 г. съгласно одобрения на [фирма] бизнесплан, е била: доставяне на вода на потребителите- 1,692 лв./куб. м.; отвеждане на отпадъчни води- 0,083 лв./куб. м.; пречистване на отпадъчни води- 0,381 лв./куб. м.; Обща цена- 2,156 лв./куб. м. без ДДС, съответно 2,587 лв./куб.м. с ДДС. При потребление от 2,8 куб. м., разходът на едно лице се изчислява на 7,24 лв. Данните сочат, че цената на [фирма], която е била в сила за 2020 г., е по-ниска от изчислимата социално поносима цена на ВиК-услугите.

Съгласно Указанията за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017г. – 2021г., отчетни данни, които са участвали и са били база за ценообразуването при изготвянето и одобряването на бизнесплана на [фирма] са били данните за 2015г. На база извършените анализи на параметрите на одобрения бизнесплан, на изменените цени за 2021 г. и на представените отчети по ЕСПО за 2019г. и за 2020 ., вещото лице счита, че при прилагане на утвърдените с Решение № Ц-46 / 30.06.2020 г. цени, считано от 01.01.2021г. [фирма] ще реализира загуба и отрицателна норма на възвръщаемост. Приходите за 2021 г., изчислени на база одобренията по бизнесплан количества, ако бъдат реализирани, и изменените цени на ВиК-услугите, считано от 01.01.2021 ., ще бъдат на стойност 12 825 хил. лв. Одобренията по бизнесплан разходи за 2021 г. са в размер на 12 927 хил. лв. При това положение резултатът за 2021 г. ще бъде загуба от 102 хил. лв. ВЛ счита, че, ако се приеме, че разходите за регулираната дейност за 2021г. ще бъдат приблизително в размера на отчетените за 2020г. (Таблица № 14, ред 6, колона 4) - 14 049 хил. лв., бъдат реализирани планираните количества за 2021 г. и дружеството генерира приходи на стойност 12 825 хил. лв., то загубата ще бъде в размер на около 1 200 хил. лв. ($12\ 825 - 14\ 049 = 1\ 224$). В случай, че тези приходи бъдат своевременно събрани, входящият нетен паричен поток ще бъде сумата от печалбата/загубата за 2021 г. и разходите за амортизации като неплатим разход. Разходите за амортизации за 2021 г. по план са 2 896 хил. лв., в т.ч. 1 998 хил. лв. разходи за амортизации на публични активи водени задбалансово, които са включени в цените за финансиране на инвестиционната програма, и които трябва да бъдат елиминирани от изчислението, защото не са разход на дружеството, т.е. към нетната печалба/загуба се добавят 898 хил. лв. по план разходи за амортизации на собствени активи и инвестиции в публични активи (изчислението не отчита и неизпълнението на инвестиционната програма, т.е. разходите за амортизации за 2021 г. ще бъдат по-ниски). При направените

прогнозни анализи в заключението ВЛ, счита, че разходите за амортизации не следва да се ползват за покриване на текущи разходи, тъй като те са предвидени за финансиране на инвестиционната програма.

ВЛ дава заключение, че: в резултат от намалените цени през 2021г. [фирма], ще формира загуба и паричният поток от регулираната дейност ще бъде отрицателен, дори и да бъдат изпълнени прогнозираните количества доставена, отведена и пречистена вода, което не е много вероятно, като не може да се очаква и постигне на понижение на разходите до нивото на планираните, отчитайки само увеличените разходи за електрическа енергия и за възнаграждения и осигуровки на персонала, при равни други условия и без да се взимат предвид нововъзникнали разходи. Всичко това ще доведе до увеличаване на задлъжнялостта към доставчици, ако не бъде привлечено финансиране, за което би била дължима лихва, която ще бъде допълнителен разход. ВЛ, обаче изрично посочва, че измененията, са в съответствие, с установените нормативни актове.

ВЛ посочва в заключението по допълнителната експертиза, че: Измененията на цените за всяка година от регулаторния период са извършени с индекс на инфлация (И) с натрупване от датата на утвърждаване на цените за първата година (01.10.2017 г.) до последния месец преди влизане в сила на цените за следващия ценови период – от 01 януари на всяка следваща година – 2018 г., 2019 г. и 2020 г., и коефициент за подобряване на ефективността (Е), в съответствие с чл.29 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги, съгласно предвиденото при метода „горна граница на цени“ по чл.6, т. 2. По втория въпрос от допълнителната експертиза, ВЛ дава заключение, че: анализът на кредитоспособността е сложен, многопластов процес, който изследва различни фактори и финансови показатели, и не може еднозначно да се изведе заключение за кредитоспособността само на база един или няколко от тях. Очаквани загуби във всички случаи влияят негативно върху цялостната оценка на кредитоискателя, което го прави по-високо рисков клиент, а рискът се покрива от лихвата – може да получи финансиране, но на по-висока цена. Като цяло по отношение на състоянието на [фирма] вещото лице счита, че дружеството би имало затруднен достъп до външно финансиране за покриване на загуби от дейността, но би могло да привлече средства в дългосрочен план чрез предоставяне на съответстващо обезпечение и гаранции, тъй като ресурсът за финансиране на недостиг на парични средства (не е нито с инвестиционен, нито с оборотен характер) и ще трябва да се изплаща от бъдещи печалби на дружеството. При това положение е по-вероятно търсене на възможности за търговски заеми, финансиране от собственика на капитала, или задлъжняване на ВиК оператора, поради затруднение в текущото погасяване на текущите му задължения.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от лице, чийто права и законни интереси пряко са засегнати от административния акт, в оспорената му част. Разгледана по същество се явява неоснователна, по следните съображения:
Решение № Ц-46/30.12.2020г. на КЕВР е постановено от компетентен орган

по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 11, ал. 1, чл. 12 и чл. 14, ал. 1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и след изпълнение на предвидената процедура. Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, Комисията приема решения с явно гласуване и с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж: в областта на водоснабдяването и канализацията при упражняване правомощия на комисията във водоснабдяването и канализацията.

В Протокол от закрито заседание на КЕВР, проведено на 30.12.2020г., на което е прието Решение № Ц-46, изрично е посочено, че в заседанието по точка първа участват председателят доц. д-р И. И. и четирима поименно посочени членове на Комисията. Решението е взето с пет гласа „за“, от които два гласа на членове на Комисията със стаж във В и К сектора. Видно от посочената в протокола информация, при приемане на Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. са спазени административните разпоредби на чл. 36, ал. 1 от Правилника, като решението е прието с мнозинство, като поне един от гласовете е на член на КЕВР със стаж в областта на ВиК сектора.

Съгласно чл. 36, ал. 3 от Правилника, всеки член на комисията, който е гласувал против приетото решение на Комисията, представя писмено мотивите си за това в 3-дневен срок от провеждане на заседанието, В случай, че даден член на КЕВР гласува против вземането на дадено решение, то от една страна това изрично се описва в протокола от съответното заседание, а от друга страна съответният член на КЕВР следва да представи мотиви за гласуването „против“. В този протокол от 30.12.2020 г. не е посочена информация за изразени по време на дискусиата мотиви против вземането на решение, нито е посочена информация за гласуване „против“ от страна на някой от взелите участие членове на КЕВР.

Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, от формална страна, той съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК.

В обстоятелствената му част са изложени съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Съдът приема, че не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства. Представляващият дружеството- жалбоподател е взел участие в проведеното открито заседание с устно изказване, както и с писмено становище, които Комисията е обсъдила и по които е изложила своето становище в мотивната част на административния акт. Чрез доклад с вх. № В-Дк-339 от 24.11.2020г. (представен по делото), който е съобщен на ВиК операторите, публикуван е на интернет страницата на Комисията и е обсъден с представителите на дружествата на проведеното открито заседание, на ВиК С. О. и на всички заинтересовани лица е дадена възможност да се запознаят предварително и да обсъдят всички установени факти, направени констатации

и изводи, въз основа на които са предложени за утвърждаване цени на регулираните дружества.

Не е налице нарушение на административно-производствените правила, поради това, че е извършено провеждането на открито заседание и обществено обсъждане в един ден. Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗЕ Комисията провежда процедура за обществено обсъждане със заинтересованите лица при изготвянето на общи административни актове, предвидени в този закон и в ЗРВКУ, както и по други въпроси от обществена значимост за развитие на енергийния сектор и на ВиК сектора. Видно от текста на разпоредбата провеждането на обществено обсъждане е задължително само при приемането на общи административни актове, а в останалите случаи е необходимо да се извърши преценка относно обществената значимост. Процесното решение по своята същност в оспорваната част е индивидуален административен акт, поради което не попада сред актовете, за приемането на които се изисква задължително провеждане на обществено обсъждане. Комисията е разгледала и обсъдила в мотивите на оспореното решение всички направени устни изказвания на откритото заседание и постъпили писмени становища, както от страните в административното производство, така и от други участници, които не са били страни в него.

Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, приет на основание чл. 16, ал. 1 от ЗЕ не урежда задължителна последователност на провеждане на открито заседание и обществено обсъждане, както и задължителен етап, на който може да се приеме решение за провеждане на обществено обсъждане- след открито заседание. Случаите, в които се провежда открито заседание, са посочени в чл. 13, ал. 5 от ЗЕ, а случаите, в които се провежда обществено обсъждане, са посочени в чл. 14 от ЗЕ. Цитираните разпоредби от ЗЕ също не уреждат изискване за последователност на провеждане на открито заседание и обществено обсъждане, респ. забрана двете заседания да се проведат в един ден. Освен това Правилникът не урежда период от време между провеждането на открито заседание и обществено обсъждане. Изразът „в срок до 10 дни от датата на откритото заседание“ посочва краен срок, а не минимален срок между двете заседания. Минимален срок от 5 дни е предвиден единствено между провеждането на закрито заседание за приемане на доклад по преписка за цени и между провеждането на открито заседание по преписката, който в случая е спазен. Видно от доказателствата по делото Доклад с вх. № В-Дк-339 от 24.11.2020 г. е приет от КЕВР с решение по протокол № 254 от 27.11.2020 г., т. 1 и е публикуван на интернет-страницата на Комисията. За участие в насроченото на 03.12.2020 г. открито заседание ВиК операторите са уведомени с писмо с изх. № В-17- 00-8 от 27.11.2020 г., т.е. спазен е както срокът от 5 дни между заседанията, така и изискването, че на страните по преписката се изпраща писмено съобщение за откритото заседание най-малко 3 дни преди датата на провеждането заедно с указание, че докладът е публикуван на интернет страницата на Комисията. Според разпоредбата на чл. 29, ал. 2 от НРЦВКУ измененията по ал. 1 се извършват ежегодно с решение на Комисията, което се взема в закрито заседание преди началото на ценовия период, за който се отнасят. С оглед

систематичното място на този текст в Раздел II „Годишни изменения на цените през регулаторния период” се изключва приложението на чл. 27 от Наредбата. В Раздел II от Глава четвърта е посочено, че Комисията служебно изменя цените (чл. 29, ал. 1), ежегодно в закрито заседание (ал. 2), след извършване на анализ на социалната поносимост на цените (ал. 3), като решението и мотивите се публикуват на интернет страницата на Комисията (чл. 30, ал. 1). Никъде в раздела не е регламентирано провеждането на обществено обсъждане още повече, че изменението се извършва въз основа на обективни обстоятелства (инфлация и одобрен вече коефициент), които са извън преценката на регулаторния орган и на заинтересованите лица. В този смисъл е Решение № 5925 18.04.2019 по адм. дело № 7035/2018 г. на Върховния административен съд на Република България - Четвърто отделение.

Предвид изложеното, не са налице допуснати нарушения на административно производствените правила от страна на КЕВР при постановяване на оспорвания акт.

Оспореното решение на КЕВР е издадено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбите на чл. 29 от НРЦВКУ одобрените цени за всяка година от бизнес плана се изменят служебно от Комисията, като измененията се извършват ежегодно с решение на Комисията, което се взема в закрито заседание преди началото на ценовия период, за който се отнасят.

Съгласно чл.6, т.2 от Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги (НРЦВКУ) Комисията прилага следните основни методи на ценово регулиране по отношение на цените по чл. 2, ал. 1, т. 1–3: „Горна граница на цени“, при който Комисията едновременно утвърждава цени на В и К оператора за първата година от регулаторния период и одобрява цени за следващите години от регулаторния период, които се изменят в края на ценовия период с инфлационен индекс, намален с коефициент Х; регулаторният период е с продължителност по чл. 10, ал. 1 ЗРВКУ; Комисията по реда на чл. 29 изменя одобрената цена за следващата година от бизнесплана на базата на актуална информация за инфлацията от влизането в сила на утвърдената цена за първия ценови период и коефициент Х; изменението се извършва по реда на глава четвърта, раздел II и се изчислява по посочената в същата норма формула.

В рамките на годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги по реда на глава четвърта, раздел II от НРЦВКУ Комисията *не преразглежда ценообразуващите параметри*, с които са образувани одобрените цени, *а изменя самите цени с натрупаната инфлация намалена с коефициент Х*, който се изчислява по предварително определени правила. Ценообразуващите елементи и образуването на цените са разписани в Глава трета от НРЦВКУ, а процедурните правила в Глава четвърта, като при утвърждаването им по раздел I „Утвърждаване и одобряване на цени” Комисията изяснява ценообразуващите елементи, което обаче е отделна процедура от годишните изменения на цените през регулаторния период (раздел II). При последната органът *няма право да преизчислява ценообразуващите елементи, тъй като би попаднал в производство по раздел III „Преразглеждане на цените”*, т.е. за годишните изменения няма

нормативни правомощия да извършва оценка на вече одобрените с бизнесплана ценообразуващи елементи, като извършва анализ на ефекта от натрупаната инфлация върху отчетните разходи. Още повече, че КЕВР извършва анализ едва след представяне на годишните отчетни данни, които операторите следва да представят през април на следващата година (съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги) и в случай, че са налице съответните обстоятелства, може да се стартира процедура по реда на раздел III от глава четвърта от НРЦВКУ за преразглеждане на цените на В и К услугите. Съгласно чл. 29, ал. 5 от НРЦВКУ, регламентиращ реда за годишни изменения на одобрените цени на В и К услуги, решението влиза в сила от 1 януари на ценовия период, за който се отнася. В този смисъл Комисията взема решение за изменение на цените на В и К услуги в края на текущата година и към този момент не разполага с отчетни данни за реалните разходи на В и К операторите, респективно ефекта от инфлацията. При годишното изменение, цените за втората и следващите години от бизнесплана се изменят съгласно посочената в чл. 6, т. 2 от НРЦВКУ формула, без да се преразглеждат утвърдените разходи (ценообразуващи елементи).

Съгласно чл. 4, ал. 4, т. 1 от НРЦВКУ изменението по ал. 1 се извършва: след третата година на регулаторния период, като в този случай намалението или увеличението на необходимите приходи действа за съответния пети ценови период. Съгласно ал.1 комисията изменя с коефициент Y и коефициент Q_u необходимите приходи на В и К оператора при прилагане на методите по чл. 6, т. 2 и 3 и в случаите, предвидени в Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, в зависимост от изпълнението на годишните целеви нива на показателите за качество на В и К услугите. В тази връзка следва да се има предвид, че настоящият регулаторен период е с нормативно установена продължителност, като във връзка с § 14 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ПЗР на ЗИД на ЗВ. обн. ДВ, бр. 103 от 2013 г.) и § 60 от ЗИД на ЗВ (обн. ДВ. бр. 58 от 2015 г.. с който се изменя § 14 от ПЗР на ЗИД на ЗВ), действащият петгодишен регулаторен период е започнал от 1 януари 2017 г. и е за 5-годишен период съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ. С Постановление № 8 от 18.01.2016 г. на Министерския съвет (обн. ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016 г.) са приети НРКВКУ и НРЦВКУ, които се прилагат за регулаторния период по чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ, започващ от 1 януари 2017г., както и за следващи регулаторни периоди. Във изпълнение на посочените нормативни изисквания, КЕВР одобрява бизнес планове за регулаторен период с нормативно установена продължителност 2017-2021г., и третата година от регулаторния период е 2019г., независимо от датата на одобряване на съответния бизнес план.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от НРЦВКУ, при прилагане на методите на ценово регулиране „горна граница на цени“ и „горна граница на приходи“ одобрените цени за всяка година от бизнес плана се изменят служебно от Комисията в съответствие с чл. 6, т. 2 и 3 във връзка с чл. 4, Ал. 2 от същата разпоредба посочва, че измененията по ал. 1 се извършват ежегодно с решение на Комисията, което се взема в закрито заседание преди началото на ценовия

период, за който се отнасят. Съгласно чл. 29, ал. 3 от НРЦВКУ при измененията по ал. 1 се извършва анализ на социалната поносимост на цените на ВиК услуги. Ал. 5 от същата разпоредба посочва, че решението по ал. 2 влиза в сила от 1 януари на ценовия период, за който се отнася. Според т. 51 от Указания НРЦВКУ през регулаторния период 2017-2021 г. Комисията прилага метода „горна граница на цени“, при който утвърждава цени на ВиК услуги за първата година от регулаторния период, и одобрява цени за следващите години. Така одобрените цени на ВиК услуги се изменят съгласно разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ, единствено и само въз основа на посочената формула в чл. 6, без да се отчитат други параметри. Разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ очертават рамката на изменение на одобрените цени на ВиК услуги на ВиК оператора за 2021г., приложена с Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г.

Съгласно чл. 6, т. 2 от НРЦВКУ при прилагане на метода за ценово регулиране „горна граница на цени“, Комисията едновременно утвърждава цени на ВиК оператора за първата година от регулаторния период и одобрява цени за следващите години от регулаторния период, които се изменят в края на ценовия период с инфлационен индекс, намален с коефициент X; регулаторният период е с продължителност по чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ; Комисията по реда на чл. 29 изменя одобрената цена за следващата година от бизнесплана на базата на актуална информация за инфлацията от влизането в сила на утвърдената цена за първия ценови период и коефициент X; изменението се извършва по реда на глава четвърта, раздел II и се изчислява по следната формула:

$$Ц_t = Ц(Б.) \times (1 + И - X)^t,$$

където:

Ц са цените на В и К оператора;

t - времеви индекс;

Ц(Б.) - одобрената цена на В и К оператора за съответната година от бизнесплана;

И - инфлацията за периода от влизането в сила на утвърдената цена за първия ценови период до датата на изчисление на изменението, която влияе върху разходите на В и К оператора;

X - коефициент, който се изчислява по следната формула:

$$X = E + Q + Y,$$

където:

E е коефициент за подобряване на ефективността за година t; коефициентът е индивидуален за всеки ВиК оператор и се определя от Комисията за всеки ценови период с решението по чл. 27, ал. 1 от НРЦВКУ.

Q - коефициент, който се изчислява по следната формула:

$$Q = Q_p + Q_i,$$

където:

Q_p е коефициент, отразяващ разликата между прогнозните и действителните разходи, които са в резултат на осъществяване на нови дейности и/или експлоатация и поддръжка на нови активи; с решението по чл. 27, ал. 1 от НРЦВКУ, Комисията определя конкретните разходи за всеки ВиК оператор, за които ще се прилага коефициентът Q_p;

Qi - коефициент, отразяващ разликата между прогнозните и действителните инвестиции, извършени за изпълнение на индивидуалните годишни целеви нива на показателите за качество на ВиК услугите, който се прилага по реда на чл. 4, ал. 4 от НРЦВКУ;

Y - коефициент, отразяващ изпълнението на индивидуалните годишни целеви нива на единните показатели за ефективност, определени по реда на чл. 4, ал. 2, т. 1 от НРЦВКУ, който се прилага по реда на чл. 4, ал. 4 от НРЦВКУ.

Според т. 51 от Указания НРЦВКУ, през регулаторния период 2017-2021г. Комисията прилага метода „горна граница на цени“, при който утвърждава цени на ВиК услуги за първата година от регулаторния период и одобрява цени за следващите години. Одобрените цени за всяка година от бизнес плана се изменят служебно от Комисията в съответствие с чл. 6, т. 2, във връзка с чл. 4 от НРЦВКУ.

Следователно, всички фактори, които се вземат предвид при годишните изменения на цените през регулаторния период по метода на ценово регулиране „горна граница на цени“, са нормативно определени.

С Решение на КЕВР, № БП-Ц-16 от 25.09.2017г., по т.I., на [фирма], е одобрен бизнесплан за развитие на дейността като ВиК оператор за регулаторен период 2017г. – 2021г. при прилагане метод на ценово регулиране „горна граница на цени“, а по т.II са утвърдени цени на водоснабдителните и канализационните услуги за 2017г. (считано от 01.10.2017г.) и са одобрени цени на водоснабдителните и канализационните услуги за останалите години от регулаторния период, като е приет от КЕВР също и анализ на социалната поносимост на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за всяка година от бизнес плана – по т.III от решението.

Така одобрените цени на ВиК услуги се изменят съгласно разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ, единствено и само въз основа на посочената формула в чл. 6: $C_t = C(B) \times (1 + I - X)^t$, без да се отчитат други параметри.

Разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ очертават ясно рамката на изменение на одобрените цени на ВиК услуги на ВиК оператора за 2021 г., приложена с Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. В рамките на годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги по реда на глава четвърта, раздел II от НРЦВКУ Комисията не преразглежда ценообразуващите параметри, с които са образувани одобрените цени, а изменя самите цени с натрупаната инфлация намалена с коефициент X, който се изчислява по предварително определени правила. Ценообразуващите елементи и образуването на цените са разписани в Глава трета от НРЦВКУ, а процедурните правила в Глава четвърта, като при утвърждаването им по раздел I „Утвърждаване и одобряване на цени“ Комисията изяснява ценообразуващите елементи, което обаче е отделна процедура от годишните изменения на цените през регулаторния период (раздел II). При последната органът няма право да преизчислява ценообразуващите елементи, тъй като би попаднал в производство по раздел III „Преразглеждане на цените“, т.е. за годишните изменения комисията няма нормативни правомощия да извършва оценка на вече одобрените с бизнесплана ценообразуващи елементи, като извършва анализ на ефекта от натрупаната инфлация върху отчетните

разходи. КЕВР извършва анализ едва след представяне на годишните отчетни данни, които операторите следва да представят през април на следващата година (съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги) и в случай, че са налице съответните обстоятелства, може да се стартира процедура по реда на раздел III от глава четвърта от НРЦВКУ за преразглеждане на цените на В и К услугите.

Съгласно чл. 11, ал. 4 от ЗРВКУ, одобрените бизнес планове стават задължителни за изпълнение от съответния ВиК оператор, а съгласно чл. 11, ал. 5 от ЗРВКУ ВиК операторите са задължени да изпълняват показателите за качество, определени съобразно изискванията на ал. 1, т. 1. В случая бизнес планът е приет, като общият ИПЦ е в размер на 4.980 % по данни на Националния статистически институт /НСИ/.

Съгласно разпоредбата на чл. 33 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги Комисията определя с указанията по чл. 1, ал. 2 от НРКВКУ изискванията към качеството на информацията, предоставяна от В и К оператора по реда на чл. 32 от същата наредба. Според чл. 34, ал. 1 от НРКВКУ, Комисията оценява качеството на информацията за всяка променлива на показателите за качество и свързаната с нея допълнителна информация по отношение на специфичните обстоятелства за осъществяване на дейността, като използва система за оценка с 4 нива (добро, средно, лошо и липса на информация), като съгласно ал. 2, нивата за оценка по ал. 1 са едни и същи за всички ВиК оператори. В глава седма от Указания НРКВКУ са посочени изисквания към качеството на информацията, която ВиК операторите предоставят на Комисията. При извършената оценка на качеството на информацията на показателите за качество, определени като единни показатели за ефективност, е приложен редът по чл. 37, ал. 2 от НРКВКУ за ПК2а, ПК6, ПК11г и ПК12е, които са оценени с най-ниското ниво по чл. 34.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от НРКВКУ, ПК2а се определя чрез процент на съответствие с изискванията - общият брой анализи по съответен показател, извършени от ВиК оператора в рамките на мониторинговите програми в големи зони на водоснабдяване, съответстващи на нормативните изисквания, и общият брой анализи по съответен показател, извършени от ВиК оператора в рамките на мониторинговите програми в големи зони на водоснабдяване. Съгласно т. 19 от Указания НРКВКУ, информацията, необходима за изчисляване на ПК2а: Качество на питейната вода в големи зони на водоснабдяване, се взема от регистъра за лабораторни изследвания, поддържан от ВиК оператора.

Съгласно чл. 8 от НРКВКУ, ПК6 се определя като съотношение между броя на водомерни зони, имащи постоянно измерване на дебит и налягане на вход и изход зона, както и измерване на налягане в критична точка на зоната, и общия брой водомерни зони. Съгласно т. 25 от Указания НРКВКУ, информацията, необходима за изчисляване на ПК6: Налягане във водоснабдителната система, се взема от регистъра на активите, Г., база данни за контролни разходомери и дейта логери, поддържани от ВиК оператора.

Съгласно чл. 13, ал. 4 от НРКВКУ, ПК11г се определя като съотношение между дължината на рехабилитираната водопроводна мрежа и общата дължина на водопроводната мрежа. Съгласно т. 34 от Указания НРКВКУ, информацията, необходима за изчисляване на ПК11г: Рехабилитация на водопроводната мрежа, се взема от регистъра на активите и Г., поддържани от ВиК оператора.

Съгласно чл. 14, ал. 6 от НРКВКУ, ПК12е се определя като съотношение между общия брой водомери на СВО, които са в техническа и метрологична годност и отговарят на одобрения тип, и общия брой водомери на СВО. Съгласно т. 38 от Указания НРКВКУ, информацията, необходима за изчисляване на ПК12е: Ефективност на изграждане на водомерното стопанство, се взема от регистъра на водомери на СВО (средства за измерване), Г., система за фактуриране, поддържани от ВиК оператора.

При изчисляването на коефициент У се прилагат четирите нива на оценката на изпълнение съгласно т. 47 от Указания НРКВКУ. Съгласно т. 47 от Указания НРКВКУ, четирите нива на оценката на изпълнение са еднакви за всички ВиК оператори и се определят в следните граници:

- а. Добро - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИп) е по-голямо или равно на 90%;
- б. Средно - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИп) е по-малко от 90% и е по-голямо или равно на 60%;
- в. Лошо - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИп) е по-малко от 60% и е по-голямо или равно на 20%;
- д. Пълно неизпълнение - изпълнение, при което постигнатото изпълнение (ПИп) е по-малко от 20%.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 9 от НРЦВКУ, признатите годишни разходи за дейността на ВиК оператора се посочват в реално изражение, като съгласно §1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на НРЦВКУ „Реално изражение“ е стойността на разходи, активи, инвестиции, цени и други, в която не се включва или се премахва ефектът на инфлацията. Жалбоподателят няма възражения относно начина на определяне и прилагане на коефициентите, участващи във формулата за годишни изменения на одобрените цени, съгласно чл. 6, т. 2 от НРЦВКУ. Съгласно чл. 29, ал. 1 от НРЦВКУ, при прилагане на методите на ценово регулиране „горна граница на цени“ и „горна граница на приходи“ одобрените цени за всяка година от бизнес плана се изменят служебно от Комисията в съответствие с чл. 6, т. 2 и 3 във връзка с чл. 4. Ал. 2 от същата разпоредба посочва, че измененията на ал. 1 се извършват ежегодно с решение на Комисията, което се взема в закрито заседание преди началото на ценовия период, за който се отнасят. Съгласно чл. 29, ал. 3 от НРЦВКУ при измененията по ал. 1 се извършва анализ на социалната поносимост на цените на ВиК услуги. Ал. 5 от същата разпоредба посочва, че решението по ал. 2 влиза в сила от 1 януари на ценовия период, за който се отнася. Според т. 51 от Указания НРЦВКУ през регулаторния период 2017-2021г. Комисията прилага метода „горна граница на цени“, при който утвърждава цени на ВиК услуги за първата година от регулаторния период, и одобрява цени за следващите години. Така одобрените цени на ВиК услуги се изменят съгласно разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ,

единствено и само въз основа на посочената формула в чл. 6, без да се отчитат други параметри. Разпоредбите на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ очертават ясно рамката на изменение на одобрените цени на ВиК услуги на ВиК оператора за 2021г., приложена с Решение № Ц-46 от 30.12.2020г.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че при изменението на одобрените цени на ВиК услуги КЕВР е следвало да отчете значително повишаване на цените на електрическата енергия, както и извънредното положение и последвалата го извънредна епидемиологична обстановка, които са довели до значителен спад в количеството на доставяната вода и съответно в реализираните приходи; че неизпълнението на инвестиции е в резултат на нереализирани необходими приходи, пренасочване на финансови ресурси за изплащане на работни заплати, осигуровки и завишени разходи за електроенергия; както и че КЕВР не е изпълнила задължение по чл. 19 от ЗРВКУ да открие процедура за служебно преразглеждане на цените във връзка с увеличение на минималната работна заплата. Процедурата за изменение на одобрените цени на ВиК услуги е по реда на чл. 29 от НРЦВКУ, в съответствие с изискванията на чл. 6 и чл. 4 от НРЦВКУ. Съгласно чл. 32, ал. 1 от НРКВКУ ВиК операторите предоставят ежегодно на Комисията в срок до 15 април отчетен доклад за изпълнението на бизнесплана за предходната година. При това положение след представяне на отчетен доклад за 2020 г. /в срок до 15.04.2021 г./ Комисията следва да разполага с информация за ефекта от възникналата през 2020 г. извънредна епидемиологична обстановка върху дейността на дружеството, респ. да бъде преценено реализирането на отделно процедура, в рамките на правомощията ѝ. Такава информация не е била налична в КЕВР при постановяване на Решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. Съдът намира, че оспореното решение на КЕВР е издадено и в съответствие с целта на закона – ЗРЦВКУ и НРЦВКУ, ЗЕ, като КЕВР е изпълнила задължението си служебно да проведе производство по чл. 29 от НРЦВКУ, което е протекло изцяло в съответствие с цитираните в настоящото решение разпоредби.

Предвид всичко гореизложено, при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да го опорочават. Решението е постановено от специализирания регулаторен държавен орган, в рамките на законовата компетентност на КЕВР, при спазване на всички приложими материалноправни разпоредби, при правилно установяване на относимите факти и обстоятелства, както и при пълно съобразяване с целта на закона. Жалбата като неоснователна и недоказана, следва да се отхвърли.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. На ответника се дължат съдебно-деловодни разноски в общ размер на 400.00 лв., от които юрисконсултско възнаграждение в размер на 200.00 лв., в съответствие с чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ и 200.00 лв.-депозит за ВЛ по допълнителната СИЕ, които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя С. Р. Р., срещу Решение Ц-46/30.12.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 13, с което са утвърдени, считано от 01.01.2021г., цени без ДДС на водоснабдителните и канализационни услуги, предоставяни от [фирма], *като неоснователна.*

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя С. Р. Р., да *заплати* на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 400 лв. /четиристотин лева/, *представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.*

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: